

Door de kajuit aan boord komen

Toen: Voor iemand kapitein werd en in de kajuit mocht zitten, werkte hij op het dek, in het ruim of aan de zeilen.

Hij deed in ieder geval praktijkervaring op de werkvloer op. Als iemand direct nadat hij op een schip was aangenomen een verantwoordelijke positie ging bekleden, dan was hij door de kajuit aan boord gekomen.

Dat viel niet altijd goed bij de rest van de bemanning.

Nu: Leidinggeven zonder praktijkervaring in het bedrijf.

Leidinggeven is een vak!

En dat vak vereist speciale kwaliteiten en vaardigheden.

Het hebben van overzicht, resultaatgericht kunnen sturen, motiveren en corrigeren, beslissingen kunnen nemen, werken aan onderlinge binding.

In essentie is het geven van leiding een zeer dienstbaar beroep!

Toch zit er vaak spanning tussen uitvoerenden en leidinggevendenden.

Omdat ze op verschillende niveaus in het bedrijf werken, ligt hun loyaliteit, fokus en belang ook vaak verschillend.

Je mag van een leidinggevende verwachten dat hij, in grote lijnen, zicht heeft op de productieprocessen van zijn afdeling, maar hij moet zich zo weinig mogelijk bemoeien met het ambachtelijke, de uitvoering.

Daar zijn immers vakmensen voor aangenomen.

Het gebeurt in de praktijk nog steeds regelmatig dat vakmensen met een schat aan ervaring tot leidinggevende worden gebombardeerd.

Dan kan die ervaring als een groot nadeel gaan werken.

Want een goede onderwijzer is nog geen goede schoolmanager, een ervaren automonteur is niet automatisch een goede chef werkplaats.

Hun ervaring, het beter of sneller kunnen doen, kan dan als een groot nadeel gaan werken en ze zullen geneigd zijn hun norm voor kwaliteit als dé norm te zien.

Als de vakmensen en leidinggevendenden vertrouwen hebben in elkaars kwaliteiten, dan kunnen zij zich ieder bezighouden met hun eigen taak.

Als dat wederzijdse vertrouwen er niet is, zullen ze zich gevraagd maar vooral ongevraagd gaan bemoeien met elkaars taakgebieden.

In familiebedrijven ligt dit alles nog wat complexer.

'Het zoontje van de baas' zal extra goed zijn best moeten doen om door de werkvloer te worden gewaardeerd op zijn capaciteiten.

De kritiek die Willem Alexander in de pers krijgt op zijn aanwezigheid op de Olympische Spelen, heeft waarschijnlijk meer met het bovenstaande te maken dan met zijn kleding of enthousiaste houding